

Overweging 26e zondag door het jaar

Thema: Wie niet voor ons is, is tegen ons

Lezingen: Wijsheid 7,7-11 en Marcus 10,17-30 of 10,17-27

Zondag 30 september 2018 Annelies Rosier

Vorige week was er, als afsluiting van de vredesweek een bezinningsviering in de Ontmoetingskerk. Acht verschillende levensbeschouwingen hadden deze viering samen voorbereid in groepjes. Er was een kinderkoor van de koptische kerk, een joods vredeslied, een hindoegebed, er was een inbreng vanuit de islam, zenboeddhisme, bahai, humanisme en verschillende andere perspectieven.

Prachtig om te zien hoe je vanuit verschillende perspectieven samen iets moois tot stand kunt brengen, vreedzaam, met respect voor elkaar en met de vrede voor ogen. Even vallen dan ook alle verschillen weg, de grenzen. En dat is eigenlijk zoals de geest werkt.

Het denken in termen van wij-zij is iets waar wij heel goed in zijn. We zien anderen al gauw als concurrenten of tegenstanders als ze niet bij onze club horen. Ons verlangen om bij een groep te horen is groot en we willen graag dat onze groep duidelijke grenzen heeft en regels ook. En, als je dan niet voor ons bent, ben je tegen ons. De kerk heeft eeuwenlang last gehad van dit soort denken: zij had de waarheid in pacht, buiten de kerk was er geen heil. En dan was er vroeger een grote tegenstelling tussen katholieken en protestanten (dat waren afgedwaalde katholieken).

Het wij - zij denken heeft tot veel ellende, oorlog en bloedvergieten geleid en doet dat nog steeds. Ik herinner me een geestelijk leider uit het programma 'Kijken in de ziel', die ervan overtuigd is dat mensen die niet 'zijn' geloof aanhangen, al veroordeeld zijn! Zo gauw we gaan denken dat alleen vanuit onze groep, onze kerk, goedheid kan komen, gaat het mis.

Vandaag horen we een heel ander geluid, een heel andere boodschap. Zowel van Mozes als van Jezus. Waar wij geneigd zijn te zeggen: '*Wie niet voor ons is, is tegen ons*', zegt Jezus: '*Wie niet tegen ons is, is voor ons*'. Dat klinkt niet alleen heel anders maar heeft een totaal andere betekenis. De eerste uitspraak is exclusief en sluit mensen uit, de tweede is juist ruimdenkend. Hoe meer mensen de geest hebben, hoe beter. Jezus spreekt ook niet over zichzelf maar over 'ons'. Daar hoort iedereen bij die de boodschap van liefde en compassie zich eigen maakt en ernaar handelt. Wat een vrijheid geeft dat, wat een grenzen worden dan

doorbroken, wat een krampachtigheid is dan ineens overbodig. Zo ruimdenkend was Jezus. En hij heeft een beweging op gang gebracht want waar hij kwam, voelden mensen zich aanvaard en bemind en dat werkte aanstekelijk, mensen vertelden het aan anderen, er kwam een beweging op gang en die bleef groeien. Jezus heeft geen kerk gesticht, dat gebeurde pas veel later. Toen kwamen de regels en de beperkingen en de geest ging in de fles.

Ook de leerlingen zijn zover nog niet, ze voelen zich uitverkoren en hebben er moeite mee als er mensen zijn die goed doen voor en aan anderen terwijl ze niet bij de groep van Jezus horen. Jezus zegt: laat ze toch, ze doen toch goed! Je zou kunnen zeggen dat de boodschap van vandaag heel eenvoudig is: het maakt niet uit of je wel of niet lid bent van de club, als je goed doet en anderen daartoe oproept, dan hoor je er gewoon bij, bij die grote mensenclub die wij zijn. Als je compassie toont met mensen, als je vluchtelingen welkom heet, als je eens kookt voor een zieke buurvrouw, als je taallessen geeft aan asielzoekers, als je iemand een luisterend oor biedt. Het goed doen aan anderen, het uitdelen van liefde, dát zou het enige criterium moeten zijn.

Daar hoef je niet voor gewijd te zijn, daar heb je geen diploma's voor nodig, geen speciale opleiding, je hoeft ook niet tot een kerk te behoren. Het enige wat nodig is, is een goed hart, een ruim hart, en wat enthousiasme. Verder zijn er geen grenzen. Jezus dacht niet in termen van grenzen.

Op goed doen rust geen copyright, we kunnen het allemaal!